

[Udenrigsministeren.]

at få folketingets tilslutning til den generelle linje i denne 5 års plan og dermed en slags forhåndstilsagn om, at når vi kommer til de årlige finanslovsforslag med forslag om disse 3 mill. kr.s bevillinger, kan finansudvalget sige, at det ligger inden for, hvad folketinget på forhånd har godkendt. Det er også klart, at når vi indgår en kontrakt med et andet land og påtager os disse forpligtelser i henhold til denne kontrakt, ligger der reelt heri en binding i forhold til folketingets årlige bevillingsmyndighed; men som samfundene udvikler sig, er det vist nok uundgåeligt, at vi påtager os den slags forpligtelser for tidsrum, der rækker ud over de enkelte finansår, men bevillingerne kommer på de årlige finanslovsforslag på normal måde.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen gjorde en bemærkning om, at der stadig er nogen uro i Congo, og det er jo ubestrideligt. Nu må man vistnok sige, at erfaringerne viser, at netop Leopoldville er et af de mere rolige steder, og det er vel også naturligt i så stort et land, at netop dér, hvor centralmyndighederne holder til, er der formentlig bedst orden på tingene. Jeg føler mig i hvert fald overbevist om, at den uro, der har været enkelte steder i Congo — og man må vel se i øjnene, at uro stadig kan opstå — ikke vil afskrække danske fra at påtage sig den frivillige opgave, som der her er tale om.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross gjorde en bemærkning, som jeg har svaret på, om den civile Congofond. Jeg er lidt ked af, at det ærede medlem sagde, at her havde vi igen et eksempel på, at Danmark vil slippe så billigt som muligt. Vi fordobler i år, eller næsten fordobler, trods vor i øvrigt anspændte finansielle stilling vort u-landsbudget. Det er dog ikke et udtryk for, at vi vil slippe så billigt som muligt, men tværtimod for, at vi erkender det medansvar, vi har for den almindelige udvikling i u-landene.

Det ærede medlem pegede på forskellige

fordele ved projektet, som jeg er helt enig med det ærede medlem i. Derimod bliver jeg nødt til at blive det ærede medlem svar skyldig på spørgsmålet om, hvorledes stillingen vil være for de læger og, går jeg ud fra, andet personale, som søger til hospitalet i Congo, når de kommer tilbage. Det er i det hele taget et problem for det personale, vi sender ud til en indsats i udviklingslandene, som i visse tilfælde er løst, men som i andre tilfælde ikke er det. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at i visse tilfælde er en tjeneste i u-lande på den måde, der her kan være tale om, en positiv fordel, fordi det faktisk betyder en videre uddannelse, som man senere kan udnytte. Jeg ved ikke, i hvilken udstrækning det vil være af positiv værdi for læger og andre, der skal optræde som instruktører på undervisningshospitalet i Congo, men på forhånd ville jeg dog tro, at det måtte være af værdi at komme til at arbejde med så mange patienter, så mange tilfælde og under forhold, der måske stiller større krav til den enkeltes hurtighed, reaktions-evne, og måske også giver mulighed for en større variation af de former for sygdomme, man kommer ud for. Jeg skulle således tro, det kunne blive en fordel for dem, der tog derud, når de senere søger stillinger herhjemme, men jeg tør ikke give noget definitivt svar på dette spørgsmål.

Når det ærede medlem spørger, hvem der skal kunne indlægges på hospitalet, og om de skal betale for det, må jeg sige, at i den overenskomst, der er sluttet med den congolesiske stat, er der ikke fastsat noget herom, derimod er det fastsat, at dette hospital og uddannelsen her, som jo er det primære, skal kunne komme alle de congolesere til gode, som måtte ønske at få uddannelsen, og som er kvalificeret til den, uanset hvilken del af Congo de kommer fra, og også uanset hvad deres sociale tilhørsforhold forud har været. Jeg går for mit eget vedkommende ud fra, at nogenlunde de samme synspunkter og principper kommer til at gælde de patienter, der bliver